

2018. május 15., kedd

Jn 17,1-11a

Jézusom!

Főpapi imádban, az utolsó vacsorán tisztán és világosan fogalmazol. Elmondod, hogy honnan jöttél, küldetésed tartalmáról szólsz, és úgy ítéled meg, hogy amit az Atya rád bízott, azt teljesítetted.

A három éves munkád, úgy tűnt beteljesedik, mert megértették tanítványaid, hogy honnan jöttél. Az, hogy hová tartasz, már kevésbé, hiszen amikor keresztre feszítésedre sor kerül, akkor mindannyian szétfutnak. Sőt Péter háromszor meg is tagad az emberek előtt.

De küldetéstudatuk megmarad, hisz feltámadásod után szétszéledve, továbbadják a három év alatt tanultakat, az akkor ismert világnak.

Ez a fontos a mi életünkben is; hogy azt, amit évek, évtizedek során tanultunk Tőled, azt mi is továbbadjuk a körülöttünk lévőknek.

Tudjuk Jézusom, hogy ez nem egy könnyű feladat, nem diadalmenet. De szívós, kitartó munkával remélhetőleg teljesíthető, s ennek megfelelően az ígért százannyi és az örök élet jutalma is kiérdemelhető lesz.

Tudom Jézusom, hogy néha- vagy talán sokszor is- szomorú vagy, mert „elkajszulunk” és az evilági dolgok felé sodródunk. Kérlek, bocsájtss meg nekünk mindezt és adj nekünk kitartást, erőt, hogy meg tudjuk tenni elvárásaidat, parancsaidat és az ítéleten megismerj, és a jobboldra állhassunk.

Amen.

Aczél Géza, Halásztelek